

Címa dám, tím hůř na tom světě,
to je pravda jistá,
pro některé lidi tu snad
nebude už mítá.

Dívky když člověk něco vysvědčí,
nevěděl si rády,
sebral švestky, odcestoval
za most do Kanady.

Tam s náručí přijali jej
vzdycy otevřenou,
věděl, že dollary má
kapsu naplněnou.

Kde je splašil, co jim po tom —
má je, na tom dosti,
tamní lidé, ti nemají
za mák zvědavosti.

Ve skole.

Učitelka: Proč nemáš šátek kapesní?
Zák: Byl pro mne ještě příliš čistý.
Učitelka: Jak to?

Zák: Takže: Když maminka šátek vypere, dostane jej nejdříve starší sestra a po ní dostanu jí teprv já. Nyní však jest pro mne ještě příliš čistý a proto jej ještě nemám!

Momentka uhlíře.
Zaleskla se v oku jeho
jiskra štěstí tajenou; prsa vzdely mu plíce, k dívce se měly líce. Od kapsy se ruka smekla, pohlídala tučný břich, načež dala jeho rukou:

"Hnedie bude první sníh!"

Fadne-li někomu něco do oka, radí se kápnot do oka olivový olej. Padne-li však hoškovi holce do oka, pojmele lepe "šákový olej."

"Hej, číšníku, co všechno dáváte do kávy?"

"My, prosím? Ne!"

"Nic! A já hluoupý v duchu přemítl, proč je taková vodíčka!"

Lidská přízeň, milý hochu, na směny je bohatá; hned pro tebe věnce plete, hned na tebe koštátá.

Lidé boří se nešťastí a to to zas až boji se lidí. Nechodi nikdy samo.

V hostinci.

"Ale pane Josef, co se stalo tam tomu hostovi, že ustavicek řeptem nadával?"

"I to on má ve svyku číst skoro na-klas, a ta'd právě odříkává jedny vše trhající novinky!"

"Hej, proč zvoníte umíráčkem mimo kostelník?"

"Což nevíte, že umířel?"

"A dejte pokoj! Tak je se chudák nedává, aby si sám odzvonil!"

Vášek a Karel.

Vášek přinesl si z Prahy hůl, která neměla dráždu. Když se jej otec ptal, proč si kupil hůl bez dráždy, pravil Vášek: Hůl měla dráždu, ale když jsem vylezl zkrámu, pozoroval jsem, že jest mi dleuhá. Vrátil jsem se tedy k krámu a upozornil jsem na to obchodníka. Ten ale pravil: Snadná pomoc, mladý pane, trochu jí dle uřízne, pak padne dobré! Já ale pravil: Dole nebudeme nic fezat, dole je mi jakorá, ale nahore je mi dleuhá! A tak mi ji ten obchodník úffsuň na-hoře.

Svatěný střelec: To jsem si ušovil zase pěknou rýmu!

Zena jeho: No tak, tedy přece něco. Zády neuvolí ani to!

Z cesty oale, panu pulmistrovi!

No, jen je takovou pýchul Už tak mnohý s nás byl pulmistrov!

V podlesí.

Už jsem toho známky našel, že se zima blíží, nebo jsem dosud rýmu, kašel, a loupati v kříži.

Mimo to dívce přede vratiček jsem na "hvězdu", teď však brzo, zimou jatý, lesu do přejezdů.

Pak ovalem!

Přednostu domácnosti, vrátil se po "dědátku", svál se na zem. Paní (ulekána): Máry, honem štampírli koňaku — pánovi se udělalo na ně!

Manžel: I nech toho, stará! Ja už jich máš osmnáct a je to čím dál tim horší.

Soudce: Tak co máte spolu?

Jeden z dědátných: Pane soudce, my jsme tuhle se sousedem ve pří.

Soudce: Vy že jste vepři?

Druhý dědátný: Ano!

Najdete rybáře, jeho dýmku a kotvu.

Protol

"Já nikdy nedovolím, aby děti poslouchaly, když se s mužem hádám." "A jak to děláte?"

"Poslu je ven."

"Ah, proto mně to bylo divné, že jsou vaše děti pořád na ulici!"

Novomanželé.

"On: Nemyslil, ženouko, že koupení kluci krajínkovým zdečkám?"

Oma: "Oh, já věděla, že jsi hasičský mužíček a můjkoček pro mne přinesl!"

On: "Já myslím, že bys mohla sandál!"

Zna to.

"On: Honba na slony musí být asi velice odvážná!"

On (svatěný střelec): "Ba ne. Takové hovadlo spíše trefite, než zajice!"

O ženách, pro ženy.

V South McAllister v Indiánském Uzemí žije osmnáctiletá kráska, která příkruhu byla cena \$1000 za to, že lassene dovedla nejrychleji chytit a porazit tři silné býky. Cowboymové, kteří se zápasu súčastnili, musili doznati, že byl divokou tou překonání. Amazonka ta jmenuje se Lucille Mulhalova, jest dcerou zamožného majitele rencénu a došlo to ji znamenitě vzdálení města v St. Louis. Až se Lucilla vydala, jestě se muži její neodvážili nějak se ještě vratit proti. Žena, která přešla cowboymu mají respekt, dovedla by je brzy skrotit.

Ruský železniční ministr nedvědno vydal nařízení, dle něhož v Rusku mohou se statí prednosti železniční stanice. Hned po vyenění ministrského rozhodnutí byly učiněny na menších stanicích počínající drah praktické pokusy se železniční prednosti a bylo docíleno uspokojivých výsledků. Minister tedy myslí rozehodnutí to obnovit a doporučil, aby ženy, kde možno, do úřadu prednouby byly ustanoveny.

Ve Waverly, Iowa, žije 36letá žena, která jest u babičkou. Paní Flora M. Davisová slavila nedávno své 39. narozeniny, při které oslavě zastoupeny byly čtyři generace. Prababička Sara Bartholomae jest 52 roky stará. Debra Davisová, jejíž pravidla se výčtu skoro dětském, vydávala se také, když ji bylo 15 let a má nyní děcko 3 měsíce staré.

V Marham House, zámku v okrese Norfolk v Anglii, zemřela před nedávnem hraběnka Gwendolyn Worthworth, která dne 25. května letosního roku slavila své sté narozeniny. Církevní žena žila za vlády pěti anglických panovníků. Pamatovala si ještě, jak gardoulové pluky opouštěly Londýn, aby v Waterloo bojovaly proti Napoleonovi. Hraběnka Gwendolynová byla široko daleko známa a co velká dobrodružství chudých.

Temperenciářky v poslední době chovají se poměrně klidně. Tím ovšem se nechce říci, že snad svou asistenci proti hostincům a vůbec proti prodeji a pořívání lhoučků nápojů zavstavily nebo omezily; ale musí se dozvědět, že nedělají ji takový hřmot a že pracují spíš potichu. Při poslední velké schůzce, která konána byla ve zdejším Auditoriu, byly zvoleny následující přednice: Předsedkyně sl. Marie C. Brechová; místopředsedkyně pl. Lucie B. Tyngová, zapisovatelka pl. Minnie B. Hornigová, pokladnice sl. Amelie Crumová, tajemnice sl. Kateřina Sawyerová.

Jistou ženu v Filadelfii, která už miluje papoušky anglicky, byla vynaložena nová metoda využívající operních žáků. Místo aby milovaly sama příkrm, aby zdejší ženy vydělaly, když knír, ale neplatí se přečeřit: "A proč pak, moje srdíčko?"

"Protože nechcem, aby se nám ve dnešku dělaly ženské výroby."

"Nu, a což pak se ji stalo — ty čerňákové?"

"To to, co se stává každé holce, kteří věří vojákokům. Sloužína v Praze tam si udělala v jedinu známost — a ten ji pak nechal žeky sedět. A mě zrovna takové výložky a znad zrovna také pěkné balanutí jako já!"

"O, já jsem jiná chlapík!" vypnula se babenka.

Ale děvčata odsekla:

"Jenom když ve věži!" Jste všechni stejně. Jeden z pánů a druhý za deset bez pěti."

"Píšej, jak kolíkavý!"

Tambor četník uchopil černošku divku kolem pasu, ale ona se mu se smířením vytříbila a prchala s druhým o pěšec, jakždy když stál do hejna životitých vrábců.

Dívka se smála na celé kolo, když se nejseměřil, muži vylezli na onom místě, kde říkají jako trýzy, ohrnula nosiček a pravila:

"To tak — vojáka!"

Tambor ušklíbil se nad tímto polohou výrobního sukna, pokousal se cosi povytáhnout na onom místě, kde říkají jako trýzy, ohrnula nosiček a pravila:

"A proč pak, moje srdíčko?"

"Protože nechcem, aby se nám ve dnešku dělaly ženské výroby."

"Nu, a což pak se ji stalo — ty čerňákové?"

"To to, co se stává každé holce, kteří věří vojákokům. Sloužína v Praze tam si udělala v jedinu známost — a ten ji pak nechal žeky sedět. A mě zrovna takové výložky a znad zrovna také pěkné balanutí jako já!"

"O, já jsem jiná chlapík!" vypnula se babenka.

Ale děvčata odsekla:

"Jenom když ve věži!" Jste všechni stejně. Jeden z pánů a druhý za deset bez pěti."

"Píšej, jak kolíkavý!"

Tambor četník uchopil černošku divku divku kolem pasu, ale ona se mu se smířením vytříbila a prchala s druhým o pěšec, jakždy když stál do hejna životitých vrábců.

Dívka se smála na celé kolo, když se nejseměřil, muži vylezli na onom místě, kde říkají jako trýzy, ohrnula nosiček a pravila:

"A proč pak, moje srdíčko?"

"Protože nechcem, aby se nám ve dnešku dělaly ženské výroby."

"Nu, a což pak se ji stalo — ty čerňákové?"

"To to, co se stává každé holce, kteří věří vojákokům. Sloužína v Praze tam si udělala v jedinu známost — a ten ji pak nechal žeky sedět. A mě zrovna takové výložky a znad zrovna také pěkné balanutí jako já!"

"O, já jsem jiná chlapík!" vypnula se babenka.

Ale děvčata odsekla:

"Jenom když ve věži!" Jste všechni stejně. Jeden z pánů a druhý za deset bez pěti."

"Píšej, jak kolíkavý!"

Tambor četník uchopil černošku divku divku kolem pasu, ale ona se mu se smířením vytříbila a prchala s druhým o pěšec, jakždy když stál do hejna životitých vrábců.

Dívka se smála na celé kolo, když se nejseměřil, muži vylezli na onom místě, kde říkají jako trýzy, ohrnula nosiček a pravila:

"A proč pak, moje srdíčko?"

"Protože nechcem, aby se nám ve dnešku dělaly ženské výroby."

"Nu, a což pak se ji stalo — ty čerňákové?"

"To to, co se stává každé holce, kteří věří vojákokům. Sloužína v Praze tam si udělala v jedinu známost — a ten ji pak nechal žeky sedět. A mě zrovna takové výložky a znad zrovna také pěkné balanutí jako já!"

"O, já jsem jiná chlapík!" vypnula se babenka.

Ale děvčata odsekla:

"Jenom když ve věži!" Jste všechni stejně. Jeden z pánů a druhý za deset bez pěti."

"Píšej, jak kolíkavý!"

Tambor četník uchopil černošku divku divku kolem pasu, ale ona se mu se smířením vytříbila a prchala s druhým o pěšec, jakždy když stál do hejna životitých vrábců.

Dívka se smála na celé kolo, když se nejseměřil, muži vylezli na onom místě, kde říkají jako trýzy, ohrnula nosiček a pravila:

"A proč pak, moje srdíčko?"

"Protože nechcem, aby se nám ve dnešku dělaly ženské výroby."

</div